

Nr 36.

Ankom till riksdagens kansli den 16 april 1926 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående befrämjande av utdikning av för skogsbörd tjänliga försumpade skogsmarker m. m.

(1:a avd.)

Jordbruksutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft nedan omförmälda, inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen

1) två likalydande, nr 151 i första kammaren av herr *Schedin m. fl.* samt nr 129 i andra kammaren av herr *Johanson* i Huskvarna *m. fl.*, i vilka hemställts, att riksdagen behagade anvisa ett förslagsanslag av 500,000 kronor att, efter Kungl. Maj:ts beprövande och under de former, som riksdagen kan komma att bestämma, utgå till befrämjande av utdikning å enskildas mark av försumpade skogsmarker och sådana torvmarker, som i första hand kunna anses lämpliga till skogsbörd,

2) nr 152 i första kammaren av herr *Pers*, i vilken hemställts, att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående statens bistånd till utdikning av sådana vattensjuka marker, som äro tjänliga för skogsbörd, och för ändamålet ställa ett anslag av 50,000 kronor till Kungl. Maj:ts förfogande.

Beträffande de skäl, som åberopats som stöd för berörda framställningar, hänvisas till motionerna.

Redan av rikstaxeringsnämndens hittills verkställda undersökningar med avseende å förekommande försumpade marker framgår, att omfattande arealer sådana marker förefinnas, vilka äro av beskaffenhet att kunna genom utdikning göras tjänliga för skogsbörd. Då utskottet finner uppenbart, att genom dylika utdikningar betydande framtida ekonomiska värden skulle kunna vinnas, på samma gång som ett trängande behov av ökade arbetstillfällen skulle tillgodoses, delar utskottet motionärernas uppfattning om angelägenheten av att åtgärder i angiven riktning komma till stånd i största möjliga utsträckning.

Utskottet.

I motionerna I:151 och II:129 ifrågasattes anvisande av ett anslag av 500,000 kronor för främjande av utdikning i första hand av enskildas försumpade skogsmarker, varvid motionärerna synes hava utgått från att 60 procent av kostnaderna skulle bestridas av den enskilde markägaren. Motionen I:152 åter utmynnar i förslag om skrivelse till Kungl. Maj:t om utredning angående statens bistånd till utdikning av sådana vattensjuka marker, som vore tjänliga för skogsbörd, varibland motionären synes hava inbegripit jämväl staten tillhöriga sådana marker.

Jämväl enligt utskottets mening vore det önskvärt, om staten kunde på ett eller annat sätt skänka sitt stöd åt en verksamhet av här berörd art. Utan att emellertid i frågans nuvarande läge vilja intaga någon bestämd ståndpunkt anser utskottet med hänsyn till den vikt utskottet på sätt ovan nämnts tillmåter förevarande spörsmål detsamma böra göras till föremål för utredning. Härvid finnes emellertid icke någon anledning att såsom i motion I:152 antytts ingå på frågan om utdikning av staten tillhöriga marker, enär sådana utdikningar oavbrutet bedrivs genom domänstyrelsens försorg för medel, som årligen pläga beräknas i samband med fastställande av generalförslag till driftkostnader för domänverket. Utredningen bör alltså begränsas att omfatta allenast enskilda tillhöriga marker. Med avseende å det i motion I:152 framställda förslaget om anvisande av särskilt anslag för utredningens verkställande kan utskottet icke biträda detta förslag, utan anser att kostnaderna för utredningen böra såsom eljest i liknande fall bestridas från det under nionde huvudtiteln uppförda ordinarie reservationsanslaget för kommittéer och utredningar genom sakkunniga.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

1) att riksdagen må i anledning av de i ämnet väckta motionerna I:151 och II:129 samt I:152 i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning huruvida och på vad sätt staten bör, utöver vad nu äger rum, lämna bidrag för utdikning av sådana enskilda tillhöriga vattensjuka marker, som kunna göras tjänliga för skogsbörd,

2) att motionerna i vad de icke kunna anses besvarade genom vad utskottet här ovan anført och hemställt ej må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 16 april 1926.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.